

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 282: Đến Khi Cầm Quả, Công Phu Cực Sâu, Cũng Là Pháp Này

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 021)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Đến khi cầm quả, công phu cực sâu, cũng là pháp này.】

“Cầm quả”, quả ở đây chính là quả vị. Từ quả vị Bồ-tát Thập Tín, quả vị Bồ-tát Thập Trụ, cho đến quả vị Bồ-tát Thập Địa, quý vị đã chứng quả rồi. Tuy chứng quả nhưng không thể dừng lại, vẫn là dùng phương pháp này, không hề thay đổi.

Nói thật ra, phương pháp này nếu quý vị không vận dụng được [thì thật là uổng phí], vì Kinh Kim Cang giảng giải thật sự rất thấu triệt. Bốn mươi năm công phu nghiên cứu của Cư sĩ Giang Vị Nông đã không uổng phí. Quả thật, chúng ta xem những bản chú giải “Kinh Kim Cang” từ xưa đến nay, chưa có ai giảng giải thấu triệt đến như vậy.

Chúng ta nghe ông giảng thì liền lập tức thấu hiểu, hơn nữa ngay trong đời sống đều có thể thực hành được, hoàn toàn có thể làm được. Hãy nhìn xem những chú giải của người xưa thường “đàm huyền thuyết diệu” (nói chuyện huyền bí, vi diệu), xem xong chẳng biết phải bắt đầu thực hành từ đâu, không đạt được lợi ích thực tế; còn cách giảng của ông [Cư sĩ Giang Vị Nông], chúng ta thật sự đạt được lợi ích.

Đã chứng quả rồi, vẫn là biện pháp cũ. Chứng quả, nhưng không chấp trước cái tướng chứng quả; tiếp tục nỗ lực dụng công, không chấp trước “phi pháp tướng”; vẫn là hai bên “pháp tướng” và “phi pháp tướng” đều không dính mắc, cứ như vậy mãi cho đến khi thành Phật cứu cánh viên mãn. Điều này trong Bát Nhã gọi là Kim Cang Bát Nhã.

Không có gì khác, chính là hai bên đều không dính mắc. Thái độ của việc “hai bên không dính mắc” là tích cực, chứ không phải tiêu cực. Tiêu cực là chấp chặt vào Không, là lấy “phi pháp tướng”. Cho nên Bồ-tát vô cùng tích cực, Ngài

không lấy “phi pháp tướng”; Ngài cũng không lấy “pháp tướng” nên tâm Ngài thanh tịnh, một trần không nhiễm, nhưng khi làm việc thì lại nỗ lực làm việc một cách rất chăm chỉ.

Có lẽ sẽ có người hỏi: *“Ngài đã tâm thanh tịnh một trần không nhiễm, hà tất còn phải nỗ lực làm việc chăm chỉ để làm gì?”*

Nỗ lực làm việc chăm chỉ là để khiến cho tất cả chúng sanh nhập Vô Dư Niết Bàn mà diệt độ họ, cái công đức ấy của Ngài mới viên mãn.

Cho nên, “tự độ” và “độ tha” là cùng một việc. Chỉ tự độ mà không độ tha thì rơi vào Không, là người Tiểu thừa. Chỉ lợi tha mà không tự độ thì là phàm phu, là người thiện trong hàng phàm phu, vẫn không thoát khỏi luân hồi lục đạo. Nhất định phải tự độ và độ tha, đây mới là cách làm của Phật Bồ-tát, chúng ta cần phải học tập theo Phật Bồ-tát.

“Công hầu cực thâm” (Công phu cực sâu), cái công phu cực sâu này đương nhiên là nói về Địa thượng Bồ-tát: Bát Địa, Cửu Địa, Thập Địa, Đẳng Giác. Tu hành đến mức cực sâu rồi vẫn là phương pháp này, tiếp tục không ngừng áp dụng thì mới có thể viên mãn Bồ-đề, chứng đắc quả vị Như Lai cứu cánh.